

Grădinița Nr. 30, Galați.

NR. 1/2014

Revistă pentru părinți și copii

zambet
de

COPIL

EDITURA: OLIMPIAS GALAȚI
STR. CĂLUGĂRENI, NR.23
E-MAIL: edituraolimpias@yahoo.com
ISSN:

COLECTIVUL DE REDACȚIE

Director,
Prof. Dochîța Florea
Coordonatori,
Prof. Floarea Drăgan
Prof. Lica Petică
Editor,
Olimpia Sava
Redactor,
Prof. Anca Caragea
Tehnoredactor,
Prof. Georgiana Costin
Colaboratori,
Prof. Tincuța Ciorîță
Prof. Monica Trifan
Prof. Dorina Sava
Prof. Aurica Despa
Prof. Diana Stoica
Prof. Milica Codreanu
Prof. Gabriela Adamiu
Prof. Romina Teodor
Prof. Tincuța Rațiu

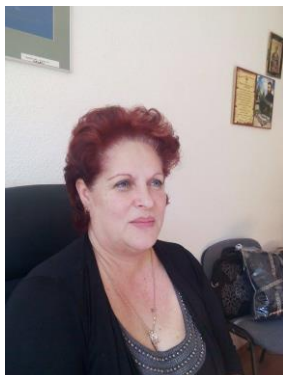
REDACȚIA:

Sediul: Str. Gheorghe Asachi, Nr.1, Cod. 800487, Galați
Telefon/ Fax: 0236.498468
E-mail: gradi30pinochio@yahoo.com
Site: www.gradinitanr30.ro

**„Scrie, ca să pastrezi florile gândului tău, pe care, altfel, le ia
vântul.”**

(Nicolae Iorga)

Dragă cititorule,

Copilăria este un tărâm magic. Nu știm când și unde începe și nu știm când și unde se termină. Copilăria este o lume fermecată, duioasă, dulce, lină, în care orice se poate întâmpla. Orice!

Copilăria este singurul moment al vieții în care trăim totul la maximă intensitate, în care plângem și râdem în aceeași zi, în care ne supărăm și iertăm după câteva momente.

În orice instituție școlară este un permanent freamăt al gândului, al faptei, al copiilor. Aceștia simt nevoia să comunice părerile lor cadrelor didactice, colegilor, părinților și prietenilor.

Revista noastră, **„ZÂMBET DE COPIL”**, va reuși să satisfacă nevoia de comunicare, de mărturisire a gândurilor, opiniilor, oferind posibilitatea copiilor de a-și afirma talentul.

Această revistă constituită în jurul unui colectiv redacțional inimos își propune să prezinte activitatea școlară și extrașcolară a Grădiniței cu Program Prelungit Nr. 30, Galați, o activitate continuă, de durată, cu interes și prețuire. Va contribui la popularizarea bunelor practici și se va constitui într-un fructuos schimb de experiență între cadrele didactice din învățământul preșcolar, părinți și copii.

Mulțumim celor care și-au dat concursul pentru ca primul număr al revistei să poată apărea în actuala formă și îi încredințăm pe toți prietenii noștri că sunt bineveniți ori de câte ori simt nevoia să ne fie alături !

Salutăm o participare susținută în rândurile revistei a unui număr tot mai important de cadre didactice, copii, părinți și de aceea venim cu invitația de a ne fi în continuare colaboratori !

Cu deosebită considerație,
Prof. Dochița FLOREA
Director

SUCCESES!!!

PETRECEREA DOVLEACULUI LA GRUPA MICA „A”, GRUPA LUI „MICKEY MOUSE”

Grupa la care ne desfășuram activitatea instructiv educativă în anul școlar 2014-2015 este de nivel I (3-5 ani), mai precis grupă Mica “A”, având ca denumire distinctivă „Clubul lui Mickey Mouse” , titlu ales cu ajutorul copiilor. Copiii au un comportament

adekvat la grădiniță: știu să se joace frumos, sunt atenți la activitățile desfășurate, manifestă interes deosebit pentru activitățile artistico-plastice și activitățile de mișcare.

Activitățile preferate ale copiilor sunt cele desfășurate în aer liber, dar și unele activități extracurriculare, unde ei sunt lăsați să se exprime liber.

Astfel, în cadrul activității extracurriculare, “Sărbătoarea dovleacului” , preșcolarii de la grupa mică A au dat prima lor petrecere la grădiniță. Aceștia s-au costumat în dovlecei, prințese, Spider man, etc. și au adus la petrecere bostănei veseli confecționați împreună cu părinții .

Cei mici au cantat , au dansat, au recitat, fiecare arătându-și propriul talent. Copiii mai mari din grădiniță le-au oferit bombonele, iar doamnele educatoare le-au pregătit o surpriză dulce, foarte apreciată de copii, plăcintă de bostan.

La sfârșitul activității, fiecare copil a primit câte o diplomă PENTRU CEA MAI FRUMOASĂ COSTUMAȚIE.

*An de an, de Halloween,
Chiar în fața casei pun
Un dovleac baban și plin,
Ce-l pictez, cât sunt de bun!*

Prof. ADAMIU GABRIELA
Prof. TEODOR ROMINA

PAGINI CU POVEȘTI ȘI POEZII

POVESTE DE TOAMNĂ

O frunză mi-a bătut în geam încet, sfios, ca și cum s-ar fi temut să nu deranjeze. Sunetul mâinilor ei se împletea cu simfonia stropilor de ploaie care se loveau de sticla aburită. Uimită, am deschis fereastra și ochii mei au întâlnit alți doi ochi mici, triști, înlăcrimați și un glas suav care-mi șoptea rugător:

- Trebuie să mă ascuți! Mi s-a întâmplat o mare nenorocire!

Înțelegând starea în care se afla, am luat-o în palmă și apoi am închis geamul. Am privit-o îndelung câteva clipe, apoi am îndemnat-o ușor:

- Ssspune, sspune...

- După cum știi, a început frunza, ploaia a început de curând să-și verse lacrimile reci peste oraș. Vântul, tovarăș nedespărțit, s-a pornit să cânte din naiul scorburilor. Toți copacii s-au cutremurat la auzul cântecului său, iar creanga pe care eram m-a alungat, lăsându-mă pradă toamnei și vântului. Din fericire, am căzut pe marginea ferestrei tale și de aceea te rog, nu mă lăsa din nou pradă naturii crude!

- Privește, i-am spus eu gânditoare încercând să străbat cu privirea ceața diafană ce îneca împrejurimile; octombrie își arde nestingherit torțele arămii în valuri nesfârșite. Dealurile par pictate în mii de culori, iar câmpiile sunt acoperite de un val argintiu de brumă. Toamna este un anotimp plin de melancolie care nouă oamenilor, ne aduce roade bogate. Oriunde te afli, simți în nări un parfum dulce de mere, pere, gutui și alte fructe pe care ea ni le dă cu generozitate. Chiar dacă uneori este scăldată în lacrimi de ploaie, noi tot o iubim. Frunza tăcea. Poate regreta că a apelat la ajutorul meu văzând că țin parte toamnei. În timp ce medita, eu îmi așintii ochii asupra geamului. Frunzele copacilor cădeau întruna și după ce pluteau ușor câteva clipe, se așterneau veștede, moarte la picioarele toamnei. Ea se aproprie sfioasă de fereastră și, după ce privi un timp copacii goi, își întoarse ochii spre mine și un zâmbet îi înflori pe chipul palid. Înțelesese, în sfârșit, că locul ei este printre celelalte frunze și că legile toamnei nu se vor schimba niciodată.

MEMOREAZĂ POEZIA SAU VERSURILE CARE-ȚI PLAC

TOAMNĂ TÂRZIE

de VIORICA TOMESCU (fragment)

- Pui de Vânt, n-auzi ce-ți spun
Dă-te jos din pom! Acum
Și-apoi, caută-ți de drum!
Zi și noapte ți-e totuna,
Scuturi crengile întruna
Asta-i joacă? Zici că-i toamnă
Și că ea te-ndeamnă
Să îmi lași copacii goi?
Să pui frunzele înapoi!

CURIOZITĂȚI DESPRE FRUCTE ȘI LEGUME DE TOAMNĂ ȘTIAȚI CĂ....

Strugurii sunt pe locul 3 în topul celor mai cultivate fructe din lume, după banane și portocale?

Cea mai veche legumă folosită de om este **varza**?

Roșia și **dovleacul** sunt considerate, din punct de vedere botanic, fructe și nu legume?

Unii americani consumă **perele** într-un mod neobișnuit pentru noi, cu unele sortimente de brânză?

FRUMUSEȚILE TOAMNEI redată de grupa mică!

Prof. DESPA AURICA

**„ Cea mai mare bogăție a acestei lumi sunt
copiii,
mai mare decât toți banii din lume și toată
puterea de pe pământ.”
Francis Thompson**

GRUPA MICĂ „C”

Era o zi de toamnă frumoasă, când poarta grădiniței s-a deschis pentru prima dată unor pitici curioși, dar sfioși. Mergeau ținându-se de mâna mamei spre locul unde urma să cunoască alți pitici, la fel ca ei, unde aveau să învețe să se joace împreună, să descopere lucruri necunoscute până atunci, unde urma să-și cunoască doamnele educatoare.

După ce au străbatut un drum necunoscut printr-un labirint luminos, cu scări și flori la ferestre, au bătut la ușa căsuței piticilor, precum Alba ca Zăpada. Numai că aici cineva îi aștepta și le-a deschis ușa.

În fața lor au apărut zâmbitoare doamnele educatoare, care cu glas blând i-a invitat în căsuță. Curioși și stingheri au intrat în lumea fermecată a copilăriei. Dintr-un centru îi invitau la joacă mașini mari și mici, avioane gata de zbor și cuburi neastâmpărate, dornice să fie scoase din dulap. Păpușile cuminți abia așteptau să fie plimbate și alintate de piticii voinici.

De pe rafturile bibliotecii cărțile îi ademeneau cu paginile lor frumos colorate. Iar lângă bibliotecă, creioanele colorate abia așteptau să-și lase urmele pe foile albe ca zăpada. Și tot explorând au descoperit și pătuțurile piticilor care se întindeau la marginea unui castel din cuburi uriașe. Erau mici și parcă erau croite pe măsura lor. Și în tot acest timp piticii tot soseau, încât la un moment dat s-a umplut căsuța.

Și de atunci căsuța e mereu plină și piticii abia așteaptă fiecare zi, ca să pătrundă în această lume fermecată, unde doamnele le îndeplinesc dorințele și îi conduc prin locuri noi, necunoscute. Încă de la început au dovedit că sunt dornici să se joace împreună și să deslușească tainele grădiniței, iar grija și dragostea cu care au fost primiți, au făcut ca în scurt timp să devină o mare familie.

Zi de zi au descoperit că reușesc să coloreze, să picteze cu degetelele sau cu pensula, că pot lipi diverse materiale, să construiască cu cuburi, au învățat să răsfoiască cărțile cu grijă, au realizat multe fiind mândri cei din jurul lor, din familia lor: au participat și au obținut diplome la concursuri, doamnele educatoare, le-au reamenajat și înfrumusețat sala de grupă.

***DACĂ VREȚI SĂ-I CUNOAȘTEȚI, VĂ AȘTEAPTĂ CU MARE DRAG LA
GRĂDINIȚĂ!***

Prof. DRĂGAN FLOAREA

Halloween-ul în grădinița noastră....

Halloween-ul este una dintre cele mai vechi sărbători, originile ei găsindu-se cu mii de ani în urmă. Sărbătoarea pe care o cunoaștem sub numele de Halloween a fost influențată, de-a lungul secolelor, de numeroase culturi. În Imperiul Roman era Ziua Pomona, la celtici era festivalul de la Samhain, iar la creștini Sărbătoarea Tuturor Sfinților sau a Tuturor Sufletelor.

Halloween-ul la americani :

Halloween-ul pe care americanii îl sărbătoresc în zilele noastre include toate aceste influențe. În fapt, cuvântul Halloween își are originea în Biserica Catolică. Pe 1 noiembrie catolicii sărbătoresc „Ziua tuturor sfinților”, „All Saints Day” sau „All Hollows Day”. Însa sărbătoarea în sine, 31 octombrie, este încă de pe vremea vechilor celti, a căror credință sărbătorea Anul Nou la această dată. Poporul celt credea că la această dată toate legile timpului și ale spațiului erau anulate, permitând astfel tuturor spiritelor să se întoarcă printre cei vii.

Halloween-ul (sau Hallowe'en) se celebrează în noaptea de 31 octombrie. Se organizează petreceri mascate, majoritatea măștilor trebuind să aibă un aspect lugubru. Astfel, la o petrecere de acest fel întâlnești vrajitori și vrajitoare, stafii, zombi, vampiri, varcolaci, zgripturoaice și alte personaje înfricoșătoare. Sunt folosite felinare confecționate din dovleci scobiti în interior, cu ochi, gură și nas.

Halloween-ul la romani :

Până în 1989, noi, românii, abia dacă auzeam despre sărbătoarea Halloween-ului; după revoluție, Halloween-ul a devenit, pe an ce trece, o sărbătoare din ce în ce mai “la modă” pentru o parte din români. În discotecii, cluburi, cafenele, centre comerciale, mall-uri se organizează o mulțime de petreceri de Halloween.

Iar tinerii noștri au adoptat ușor această modă, crezând că e un lucru “cool” și plin de distracție. . Alte tradiții ce mai au loc legate de această sărbătoare sunt excursiile care pot fi făcute la Castelul lui Vlad Țepeș. Dar ei nu știu că, de fapt participă, fără să-și dea seama, la cel mai mare sărbătoare satanistă din lume, Halloween.

În ultimii ani în grădinițele și școlile românești sunt tot mai des organizate o serie de activități, de manifestări ca cea de Halloween, sub pretextul distracției, elevii sunt invitați și chiar îndemnați la practici oculte și la adoptarea unui comportament nefiresc, cu care nu toate persoanele sunt de acord... Totuși, mergând pe ideea de distracție și amuzament și în unitatea noastră, Grădinița nr. 30 Galați am sărbătorit în ton cu tradiția americană.

Astfel, prescolarii au profitat de acest prilej pentru a da frâu liber imaginației.

La grupa mijlocie A, grupa” ALBINUTELE NAZDRAVANE” petrecerea a fost de pomina.

S-au realizat concursuri și petreceri tematice. astfel încât fiecare să găsească posibilitatea de a se exprima. Un concurs a avut ca obiectiv crearea unor decoruri adaptate temei, astfel încât clasele s-au umplut de schelete, de păianjeni și mumii, care mai de care mai interesante. Alt concurs a fost pentru cel mai deosebit costum de Halloween și multe, multe alte activități amuzante.

Ne-am distrat pe cinste!

Prof. CIORIȚĂ TINCUȚA

TOAMNA CELOR MICI

Toamna este un anotimp fabulos. O doamna minunată îmbracată în haine frumos colorate cu miros de fructe și recolte bogate. Pomii din livadă deschid ochii uimiți și se scutură zgribuliți de frigul de afară. Crengile îmbelșugate de rod umplu cu varf coșul toamnei. Dar ce te faci cu copilașii care vor să reprezinte plastic acest anotimp cu propria lor viziune?

În primul rând, îi îndemni să participe cu interes la activitățile specifice acestui anotimp. Mănuțele lor muncesc ca furnicile în toiul verii. Astfel toamna reușește să le așeze gândurile precum borcanele pline de arome pe rafturile din cămară. A fost de ajuns numai un apel și s-au adunat în jur asemeni vietăților pădurii care își aduna provizii pentru iarna. Larma si-a întins mantia stralucitoare peste tot.

În al doilea rând bogăția vizuală ce încanta ochiul se transmite mai departe ca vântul ce alungă frunzele rumene de pe crengile în flăcări ale copacilor triști. Ideile pe care le au sunt ca nucile burdușite în saci. Chiar dacă soarele e departe, în final, bucuria creată este ca o dulceață a boabelor de struguri târzii.

FRĂMÂNTĂRI DE LIMBĂ ÎNDRĂGITE DE COPII

1. Uuuuuuuuu,
Trenu-i pregătit în gară
Ca să plece azi prin țară.
2. El e gata de plecare
Și flueră tot mai tare.
Uuuuuuuuuu
Peste câteva minute,
Trenul trece iute, iute.
3. Mac, mac, mac,
Rațele se duc la lac
Plutesc ușor măcăind
Și câte un vierme prind.
4. Pot, pot, pot,
Pot să șterg ursul pe bot.
Prafu-l șterg de peste tot.
Peștele din apă-l scot.
Voinic sunt, deci orice pot.
5. Radu, Rada, și cu Bratu
Au plecat cu caru-n deal.
Vor să strângă împreună
Rodul muncii lor de-un an.
6. Iepuraș mic și fricos,
Fugi de-aici de grabă.
Dulău de te va simți,
Bine, sigur, nu-ți va fi.
7. Piu, piu, piu,
Doar atâta știu
Micuții pușori,
Pufușori, albi, gălbiori.
8. Lacu-i limpede, pe el
Luntrea saltă ușurel,
Lunecând spre luminiș
Se oprește-ntr-un tufiș.
9. Margareta e o floare,
Un frate mai mic ea are.
E micuțul mușețel,
Noi facem ceaiuri cu el.
10. Fâș, fâș, fâș,
Sufală vântul în tufiș
Dar și apa la izvor
Fâșâie săltând ușor.
11. Baba, baba oarba,
Unde este roaba.
Roaba ici colea,
Ia-te după ea.
12. Plici, plici, plici,
Picuri de apă cad aici
Picăturile sunt mici,
Dar când cad ele fac plici.

Prof. STOICA DIANA
Prof. CODREANU MILICA

HALLOWEEN PENTRU COPII

La grupa mare D, cu ocazia zilei de 31 octombrie, educatoarele, împreună cu preșcolarii au decis să afle și să fructifice semnificația acestei sărbători de Halloween pentru români, Astfel, am alcătuit o mică scenetă, pornind de la întrebarea unui copil: „De unde provine sărbătoarea de Halloween?”

COPIL: Sărbătoarea pe care o cunoaștem sub numele de Halloween își are rădăcinile în sărbătoarea romană a zeiței Pomona, zeița fructelor și a semințelor, sau în festivalul morților denumit Parentalia.

COPIL: Acest festival sărbătorește sfârșitul verii, adică jumătatea luminoasă a anului și începutul iernii, adică jumătatea întunecată a anului. Trecerea de la vară la iarnă permitea spiritelor bune și spiritelor rele să treacă granița dintre lumea celor vii și a celor morți pentru a putea sărbători cu familia.

COPIL: Membrii familiei invitau acasă spiritele bune, cinstindu-le cu bucate alese, iar pentru a alunga spiritele rele se costumau cât mai înfricoșător pentru a le speria.

COPIL: Și la creștini există o sărbătoare asemănătoare denumită ~sărbătoarea tuturor sfinților~ , sărbătorită la sfârșitul toamnei, pe 1 noiembrie.

COPIL: Sau primăvara, de Paștele Blajinilor, când cimitirele se umplu de flori și lumânări aprinse pentru cei plecați dintre noi.

COPIL: Casele sunt ornate ca de sărbătoare cu elemente de toamnă: dovleci, coceni de porumb, chiar și cu sperietori de ciori. Culorile cele mai întâlnite sunt negrul și portocaliul.

COPIL: Pentru că merg la colindat noaptea, copiii își luminează calea cu lanterna lui Jack. Acesta era un om glumeț, făcea multe farse oamenilor.

COPIL: El a reușit să îl păcălească și pe Diavol să se urce într-un copac pe trunchiul căruia a desenat o cruce, imobilizându-l astfel.

COPIL: Nici Diavolul nu s-a lasat mai prejos și l-a blestemat pe Jack să poarte mereu un felinar pentru a-și lumina drumul, fără să fie primit nici în Iad, nici în Rai.

COPIL: Pe lângă ornatul caselor, locuitorii pregătesc și mâncăruri tradiționale, cum ar fi: placinte de dovleac, prăjituri cu fructe, porumb dulce caramelizat, mere glazurate și bomboane în forma de viermi, lilieci, cranii, dovleci.

COPIL: Atât adulții, cât și copiii au jocuri foarte haioase. Printre cele mai îndrăgite jocuri sunt: culesul merelor cu furculița, mâncatul merelor suspendate fără ajutorul mâinilor, culesul merelor dintr-un lighean în care acestea plutesc. Vă invităm la joacă!

Jocurile au fost atracția serii. Copiii erau tare nerăbdători. Primul joc, culesul merelor cu furculița a presupus ca merele să fie coapte pentru ca cei mici să le poată înțepa cu furculița de plastic pe care o aveau în gură, fiind cu mâinile legate la spate. La cel de-al doilea joc, merele erau glazurate cu ciocolată. Copiii erau așezați față-n față, câte doi, iar doamnele educatoare țineau suspendat un măr. Copiii, fără să se folosească de mâini, încercau să muște mărul, mânjindu-se astfel de ciocolată. La cel de-al treilea joc, spre surprinderea tuturor, copiii s-au bagat cu capul în apă, încercând să prindă merele plutitoare.

După toată distracția, a avut loc o paradă a costumelor. Pe costum, fiecare copil avea un număr. Părinții, bunicii și toți ceilalți spectatori au fost rugați să voteze cel mai frumos și înfricoșător costum. După numărarea voturilor, au fost aleși câștigătorii, care au primit câte un măr glazurat și diplome. Ceilalți preșcolari au primit diplome de participare.

În final, copiii au dansat, s-au bucurat și au servit un mic dulce, placintă de dovleac făcută chiar de părinții lor!

Prof. PETICĂ LICA
Prof. COSTIN GEORGIANA

SALUTUL

Să-i învățăm pe copii să salute nu este deloc simplu. Când este mai mic, pentru copil, salutul este manifestarea unei simpatii pentru persoanele cunoscute, mai târziu învață că “este politicos” să saluți “pe oricine/că așa e frumos și bine”, salutul fiind o formă elementară de politețe. Întâlnim adesea pe stradă mame cu copii, care atunci când se apropie de un cunoscut strâng mânuța copilului în semn de atenționare ” nu uita să spui sărut-mâna”- acesta este un exercițiu practic și dă rezultate bune, deoarece copiii sunt atenți la tot ce văd în jur și uită să salute. Părinții devin “instructorii” care trebuie să repete de multe, multe ori o deprindere ca aceasta să devină obișnuință, și să nu uite să felicite copilul atunci când acesta salută din proprie inițiativă, ba chiar se mândrește cu aceasta ”mami nu mă mai strânge că știu să salut fără să mă atenționezi”.

După vârsta de trei ani copilul poate deja să fie în stare să respecte câteva reguli elementare de comportare în societate: bună dimineața, bună ziua, bună seara, noapte bună, la revedere, servus...

E bine să știm încă de mici :

- întotdeauna tata (bărbatul) salută primul, spune sărut-mâna bunicii, mătușii, rudelor apropiate, în general femeilor mai în vârstă;
- între bărbați se folosesc mai multe tipuri de salut, după vârstă, grad de rudenie;
- mama pentru că este mai tânără salută prima pe bunica, mătușa, rudele și cunoștințele mai în vârstă!
- copiii (cei mai tineri) salută primii, folosind formulele de salut cunoscute;
- copiii între ei se salută simultan, așa cum o fac și adulții de aceeași vârstă; răspunsul la salut este obligatoriu!

*„Bună dimineața căciulă, că stăpânul n-are gură”!
„Ce înveți la tinerețe, aceea știi la bătrânețe”!*

La sat, sau la oraș,
Oriunde vei locui
Învață ca să dai binețe
Când un om vei întâlni.
Părinții dacă să saluți te-nvață
Vecinii spun: copilul are 7 ani de-acasă!
Ieși din casă, saluți cum se cuvine,
Și pe cei mici și pe cei mari.
Să fii politicos, este o obișnuință,
Pe care dac-o dobândești
Numai laude o să primești!
Habar n-are să salute!
Se-mbulzește, se-mbrâncește
Cu toată lumea-i arțăgoasă
Ne pare rău dar trebuie să recunoaștem
Fetița n-are 7 ani de-acasă!

De ținut minte!
“Copilul se învață, când nu se răsfăță”.
(Anton Pann)

Prof. CARAGEA ANCA

ÎN ÎMPĂRĂȚIA TIMPULUI TRECUT

GRUPA MARE C

CLUBUL LUI TOM ȘI JERRY

Zilele frumoase din 2014 s-au scurs și iată că scumpului mei prescolar au pasit plini de încredere și entuziasm în 2015.

S-au întors la grădinița mai frumoși, mai nerăbdători să afle lucruri noi și interesante.

Pentru că sunt copii isteți, dornici de nou și de cunoaștere, am stabilit împreună cu ei să facem o călătorie în ÎMPĂRĂȚIA TIMPULUI TRECUT și să ne aflăm originile.

O săptămână întreagă am vorbit despre daci și romani: am urmărit fragmente din documentare, filme artistice, am observat portul, ocupațiile, steagul, echipamentul de război, armele, zeii în care credeau, am aflat o parte din legendele lor, am citit și creat povești cu și despre ei, „ne-am luptat ca ei”, ne-am îmbrăcat asemeni lor, ne-am jucat ca ei, am confecționat podoabe etc.

A fost o săptămână plină de provocări, de întrebări la care am descoperit împreună răspunsul. Materialul didactic a fost stufos deoarece părinții, ca de fiecare dată, au venit în întâmpinarea mea cu informații, cărți, imagini colorate etc. și țin să le mulțumesc pe această cale.

Săptămâna a făcut parte din calendarul activităților parteneriatului, ÎN ÎMPĂRĂȚIA TIMPULUI TRECUT – STRAMOSII NOSTRI, încheiat între Grupa mare „C” (prof. Sava Dorina) și Grupa mare „A” (prof. Trifan Monica).

Vineri, 16. 01. 2015, am organizat impreuna cu prof. Trifan Monica un concurs de cunostinte intre cele doua grupe.

Scorul a fost strans dar toti s-au descurcat cu brio. Chiar daca nu au plecat acasa cu nota in carnet, soriceii nostri au obtinut recompense dulci si diplome de PASTRATORI AI CULTURII NEAMULUI.

Saptamana aceasta a fost cald si bine, dar mai ales intelegere si veselie. Ne-am distrat de minune alaturi de copiii de la cealalta grupa si de d-na director prof. Florea Dochita care a fost presedintele juriului si ne-a felicitat pentru cunostintele asimilate.

Prof. SAVA DORINA

POVESTEA TERAPEUTICĂ "JUCĂRIILE FERICITE"

„Au existat doi frați care dormeau în camere separate și fiecare dintre ei avea jucăriile sale. Atunci când cineva venea în vizită și intra în camera fratelui cel mare se minuna din cauza dezordinii; toate jucăriile erau pe jos: mingea în pat, soldatul lângă dulap, cu picioarele în sus, piesele de puzzle amestecate încât cu greu reuseai să îți dai seama care din piese aparțin cărui puzzle, ursuleții împreună cu mașinutele, sub pat hainutele păpușilor. Oriunde paseai, pe tot covorul, lângă pat ori lângă fereastră sau ușă, găseai câte o jucărie. Dacă în schimb cel venit în vizită intra în camera mezinului, rămânea uimit de câtă ordine exista. Când copilul se juca, îl puteai vedea cu câteva jucării în jurul lui, iar celelalte, așezate frumos pe rafturi. Într-o seară, atunci când amândoi copiii dormeau, jucăriile au început să vorbească între ele.

Comunicau una cu cealaltă printr-o spartură din peretele ce despartea camerele în care dormeau copiii. Din camera celui mare, jucăriile se plangeau de comportamentul copilului:

- Toată ziua tipa la noi, ne arunca și ne tranteste. Ma arunca de perete fiindcă sirena pe care o am nu mai cântă frumos. S-a stricat și am nevoie de reparații, dar el nu s-a gândit la asta. Ci m-a aruncat direct cu botul în perete, spunea mașina de poliție.

- Nici mie nu mi-e prea bine. Mi-a rupt scara pe care urcau pompierii în clădire ca să salveze oamenii din incendii, bolborosea mașina de pompieri.

Jucăriile din camera copilului ordonat se minunau de câtă suferință au parte prietenii lor. Le era chiar greu să le spună că cel mic are grijă de ele, le curăță o dată pe săptămână și le dă părinților la spălat, că păpușilor li se schimbă hainele și sunt pieptănate și aranjate frumos, că mașina de poliție e gata oricând de vreo intervenție, iar ursuleții stau împreună, toată familia, pe raft atunci când nu sunt luați la joacă. Pe bună dreptate, jucăriile mezinului erau fericite din cale afară”.

Povestea terapeutică poate fi spusă copilului tău fără a-i oferi un final tocmai pentru a-l provoca la discuții.

Iată câteva întrebări de la care poți porni în conversația cu copilul tău:

1. Ce crezi că s-a întâmplat cu jucăriile în acea seară?
2. Care a fost decizia jucăriilor nefericite? Au rămas în continuare alături de copilul dezordonat sau au hotărât să se mute în camera celui mic?
3. Cu care din cei doi copii crezi că semeni?

Cu astfel de întrebări vei reuși să-l aduci pe copil în rolul său de stăpân al jucăriilor pe care le are și îl vei conștientiza cu privire la comportamentul pe care îl are față de acestea.

Copilul tău își strânge jucăriile?

Prof. TRIFAN MONICA

MOTTO: „Să nu-i educăm pe copiii noștri pentru lumea de azi! Această lume nu va mai exista când ei vor fi mari și nimic nu ne permite să știm cum va fi lumea lor. Atunci să-i învățăm să se adapteze!”

(Maria Montessori)

„ACTIVITĂȚILE DE TIP OUTDOOR”

O ALTĂ MODALITATE DE PARCURGERE A CURRICULUMULUI ȘCOLAR SAU O MODALITATE PRIN CARE VIZĂM STAREA DE BINE A COPILULUI.

Prof. TINCUȚA RAȚIU
Grădinița cu P.N. Nr.27

PAGINĂ SPECIALĂ PENTRU INVITAȚI INCEPUT DE DRUM!

Se spune că în familie se dobândesc cei șapte ani de acasă, deci rolul acesteia în viața fiecăruia dintre noi este foarte important. În primul rând mama este cea care transmite copilului primele noțiuni despre educație.

Din nefericire, deși guvernul a luat decizia celor doi ani de concediu postmaternal, rolul mamei în educarea propriului copil este din ce în ce mai mult diminuat; deoarece multe mame au părăsit nu doar familia, ci și țara, dorind un câștig mai semnificativ în străinătate, chipurile, pentru un viitor mai bun al copiilor, rolul de mamă este preluat de bunici, chiar de alte persoane, plătite pentru aceasta, dar care nu au nicio legătură sentimentală cu micuții.

Tot mai mulți copii ar da bunăstarea materială asigurată de părinții plecați în țări străine doar pentru o îmbrățișare când le este greu sau, pur și simplu, când nu mai pot de dor.

Cadrele didactice, dar mai ales doamnele educatoare și învățătoare, pe lângă sarcinile incluse în fișa postului, în mod inevitabil, au și rolul de mamă. Aceste persoane atât de deosebite sunt foarte importante în viața unui copil, poate mai importante decât propria familie. Cu atât mai mult, acestea caută necontenit noi mijloace de a se face tot mai bine înțelese, de a cuprinde cât mai multe aspecte din viața copiilor care le sunt încredințați.

Printre mijloacele de educare și de apropiere sufletească sunt revistele. Tot mai multe unități școlare au propria lor revistă. Astfel se conturează calea aleasă de instituțiile respective pentru obținerea unor rezultate cât mai remarcabile, se consolidează colectivele de cadre didactice, care sunt mobilizate pentru munca în echipă, ba, mai mult, îi poate mobiliza chiar și pe micuții beneficiari. Este o muncă frumoasă, dar nebanuit de migăloasă. Numai cine a lucrat la o revistă poate spune cât timp și efort solicită realizarea fiecărei pagini, fiecărui articol. Dar și rezultatele sunt pe măsură. Colectivul de redacție formează, fără ca măcar să-și dea seama de acest lucru, o adevărată familie, tot mai consolidată în dorința realizării unui obiectiv comun și nobil.

Personal, sunt foarte fericită să pot contribui, câtuși de puțin, la realizarea revistei Grădiniței Pinocchio din urbea noastră. Am cunoscut colectivul de educatoare din această instituție și sunt sigură că fiecare este animată de dorința de a realiza o revistă care să fie citită cu multă plăcere de către colege, părinți și de către orine altcineva o va avea în mână, că această revistă va fi pe sufletul fiecăreia dintre dumnealor. Doamnele educatoare au multe de spus și de arătat, așa că nu vor duce lipsă de materiale.

Sunt, de asemenea, sigură că, la rândul ei, această revistă va putea rasplăti orice efort va necesita realizarea ei, că doamnele educatoare vor avea și satisfacțiile sufletești ale omului care se dăruiește în totalitate atunci când face o treabă.

Urez doamnelor educatoare din Grădinița Pinocchio mult succes în realizarea acestei reviste și le asigur de aprecierea și de sprijinul meu necondiționat.

Scriitoare, OLIMPIA SAVA

COLECTIVUL DE REDACȚIE

Director,
Prof. Dochîța Florea

Coordonatori,
Prof. Floarea Drăgan
Prof. Lica Petică

Editor,
Olimpia Sava

Redactor,
Prof. Anca Caragea

Tehnoredactor,
Prof. Georgiana Costin